

ANTON ÇEXOV

QAĞAYI

Tərcüməçi:

K.Ziya

QANUN NƏŞRİYYATI

АНТОН ЧЕХОВ

ЧАЙКА

Anton Çexovun 1896-cı ildə yazdığı dördpərdəli “Qağayı” komediyasının personajları əsasən, ziya-
lılar, yazıçılar, həkimlər və digər ailələrdən olan sa-
vadlı qızlardır. Burada fəvqəladə ideal insan olmadığı
kimi, mənfi tiplər də yoxdur. Hərənin özünə görə həm
müsbət, həm də mənfi cəhətləri var. Hərə də bir cür
bədbəxtdir.

АНТОН ЧЕХОВ ЧАЙКА
Anton Çexov QAĞAYI

Janr: pyes

Yaş qrupu: 16+

Ölçü: 120x185

Cild: yumşaq

Səhifə sayı: 112

Naşir: Şahbaz Xuduoğlu

Tərcüməçi: K.Ziya

Korrektorlar: Əyyar Tahir

Şəhla Yarıbəyli

Mətn dizaynı: Rəhilə Şamilqızı

Qapaq dizaynı: Rafael Qasım

Qanun Nəşriyyatı

Bakı, Azərbaycan, AZ1102, Tbilisi pr., 76

Tel.: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18

Mobil: (+994 55) 212-42-37

e-mail: info@qanun.az

www.qanun.az

[www.fb.com/Qanunpublishing](https://www.facebook.com/Qanunpublishing)

www.instagram.com/Qanunpublishing

ISBN 978-9952-608-90-8

© Qanun Nəşriyyatı, 2021; 2026

© АНТОН ЧЕХОВ, 1896

Bu kitabın Azərbaycan dilinə tərcümə və yayım hüquqları Qanun Nəşriyyatına məxsusdur. Kitabın təkrar və hissə-hissə nəşri “Müəlliflik hüququ və əlaqəli hüquqlar haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanununa ziddir.

Dördpərdəli komediya

İŞTİRAK EDİRLƏR:

İrina Nikolayevna Arkadina – ərlək soyadı isə Treplyova, aktrisa.

Konstantin Qavriloviç Treplyov – İrina Nikolayevnanın oğlu, gənc.

Pyotr Nikolayeviç Sorin – İrinanın qardaşı.

Nina Mixaylovna Zareçnaya – gənc xanım, varlı mülkədarın qızı.

İlya Afanasyeviç Şamrayev – istefaya çıxmış poruçik, Sorinin malikanə müdiri.

Polina Andreyevna – onun arvadı.

Maşa – onun qızı.

Boris Alekseyeviç Triqorin – yazıçı.

Yevgeni Sergeyeviç Dorn – həkim.

Semyon Semyonoviç Medvedenko – müəllim.

Yakov – işçi.

Aşpaz.

Qulluqçu qadın.

Əhvalat vaxt olur Sorinin malikanəsində.

Üçüncü ilə dördüncü pərdə arasından
iki il keçir.

BİRİNCİ PƏRDƏ

Sorinin malikanəsində parkın bir hissəsi. Ailə üçün veriləcək tamaşadan ötrü qurulmuş müvəqqəti səhnə parkın o biri başındakı gölədək uzanan geniş xiyabanın qabağını kəsmişdir; bunun üçün də göl görünür. Səhnənin sağ və sol tərəfində kollar vardır.

Balaca stol və bir neçə stul.

Günəş təzəcə batmışdır. Pərdəsi salınmış səhnədən taqqlı, Yakov və başqa işçilərin öskürmələri eşidilir. Medvedenko və Maşa sol tərəfdən çıxırlar, onlar gəzməkdən gəlirlər.

Medvedenko. Nə üçün siz həmişə qara paltarda gəzirsiniz?

Maşa. Həyatımın yasını saxlayıram. Mən bədbəxtəm.

Medvedenko. Niyə? (*Fikrə gedir*). Başa düşmürəm... Özünüz sağlamsınız, atanız varlı olmasa da, ehtiyacın nə demək olduğunu bilmir. Mənim həyatım sizinkindən ağır keçir. Mən ayda cəmi 23 manat maaş

alıram, məndən hələ emeritur pulu da çıxırlar. Lakin mən yas paltarı geymirəm.

Otururlar.

Maşa. İş pulda deyil. Yoxsul da xoşbəxt ola bilər.

Medvedenko. Bu, nəzəriyyədir, həyatda isə belə olur: mən, anam, iki bacım və kiçik qardaşım, maaş isə cəmi 23 manat. Yeyib-içmək lazımdır, ya yox? Qənd-çay lazımdır? Tütün lazımdır? Dolan görüm necə dolanırsan.

Maşa (*səhnəyə tərəf baxır*). İndicə tamaşa başlanacaq.

Medvedenko. Bəli, Zareçnaya oynayacaq, əsər isə Konstantin Qavriloviçindir. Onlar bir-birinə aşiq olublar və bu gün eyni bədii obrazı göstərmək üçün onların ürəkləri birləşəcək. Lakin mənim ürəyimlə sizin ürəyiniz arasında heç bir rabitə və yaxınlıq yoxdur. Mən sizi sevirəm, qüssədən evdə otura bilmirəm. Payı-piyada gündə altı verst buraya gəlib, altı verst geri qayıdırəm, lakin sizdə daima özümə qarşı bir soyuqluq hiss edirəm. Aydın məsələdir, mənim var-dövlətim yoxdur, ailəm böyükdür... Bir adam ki özünə çörək tapmır, ona necə ərə gedəsən?

Maşa. Boş sözdür. (*Burunotu çəkir*). Sizin məhəbbətiniz mənə təsir edir, ancaq mən sizi sevə bilmirəm. Vəssalam. (*Burunotu qabını ona uzadır*). Buyurun.